

Dooitze Boschma is geboren op 23 september 1910 in Woudsend. Hij was de zoon van Hessel Boschma en Klaske Elzinga. Dooitze en zijn vrouw Fopke Balt (Keulen, 11 december 1910) werden door het Leger des Heils uitgezonden naar Indië om zendingswerk te verrichten.

Dooitze was troepleider van de Semarangse Leger des Heils Padvinderij. In november 1933 nam hij afscheid omdat hij overgeplaatst werd naar Bandung. In 1933 werd naast de jongenstroep ook een meisjesgroep opgericht onder leiding van mw. A. Kerkhoven. Het kampvuur dat ter ere van zijn afscheid werd georganiseerd vond plaats op het terrein van dhr. F. Palstra. In 1937 verhuisden ze naar Soerabaja. Ze kregen een dochter Klaske (1937) en twee zoons Johan (Hans) Coenraad (Soerabaja, 3 februari 1941) en Hilbrandt (Soerabaja, 4 november 1941).

Dooitze werd vlak na de Japanse bezetting geïnterneerd. Hij kwam, net als Leger des Heils officier en scout Will Palstra, terecht in het prominentenkamp (kamp Baros 5), waar ook veel (assistent) residenten en de top van het Nederlands Indische Gouvernement zat. Dit kamp lag in het oostelijk stadsdeel van Tjimahi, direct ten zuiden van de spoorlijn. Het kamp was ondergebracht in de barakken van de noodkazerne voor inlandse miliciens. De bamboe barakken, totaal ongeveer 27 stuks, hadden een cementen vloer, de meeste hadden geen ramen, maar wel over de volle lengte een open luchtstrook, direct onder het dak; in de kopwanden zat een grote deur. Het kamp maakte een sinistere indruk: grauwe barakken rondom een groot plein, geen enkele boom.

Baby Dooitze werd geboren op 29 november 1942 in Bandung. Zijn vader Dooitze was toen al geïnterneerd. 10 Dagen na de geboorte van Dooitze werd de rest van het gezin in het jappenkamp Tjihapit geïnterneerd. Van Tjihapit werden ze op 15 november 1944 per trein naar kamp Moentilan gebracht en op 2 Augustus 1945 moesten ze naar Banjoebiroe 11. Het gezin werd herenigd in kamp Ambarawa, kamp 6. Na de Japanse capitulatie konden ze het kamp nog niet verlaten omdat het buiten de kampen te gevaarlijk was met extremisten. Op 22 November 1945 overvielen deze het kamp en dreven de geïnterneerden op een hoop. Ze beschoten de groep met mitrailleurs, granaten etc en hierbij werd Dooitze jr., die bij zijn vader op de arm zat, doodgeschoten. De Gurkha's kwamen toevallig langs het kamp en hebben hen bevrijd. De doden moesten begraven worden en Dooitze de zendeling, heeft dat begeleid.

Na de oorlog gingen ze naar Nederland en kwamen te wonen in Winschoten. Hierna verhuisden ze naar Vlaardingingen waar in 1949 zoon Geert Hessel geboren werd.

Dooitze is overleden op 1 januari 1993 in Dokkum.

Meer informatie

[Registratie Dooitze Boschma op 23 september 1910 » Open Archieven](#)

[Algemeen handelsblad voor Nederlandsch-Indië » 27 nov 1933 - Art. 43 | Delpher](#)

[De Indische courant » 13 feb 1941 - Art. 65 | Delpher](#)

[Nieuwe Harlinger courant » 01 aug 1941 - Art. 33 | Delpher](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 02 dec 1941 - Art. 163 | Delpher](#)

[De Indische courant » 20 sep 1937 - Art. 105 | Delpher](#)

[Baros 5 – namenlijst \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Baros 5 \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Tjihapit \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Registratie Dooitze Boschma \(in het jaar 1947-1994\) » Open Archieven](#)

[Dooitze Boschma \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Nieuwe Vlaardingsche courant » 06 jul 1949 - Art. 16 | Delpher](#)

[Trouw » 04 jan 1993 - Art. 76 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.